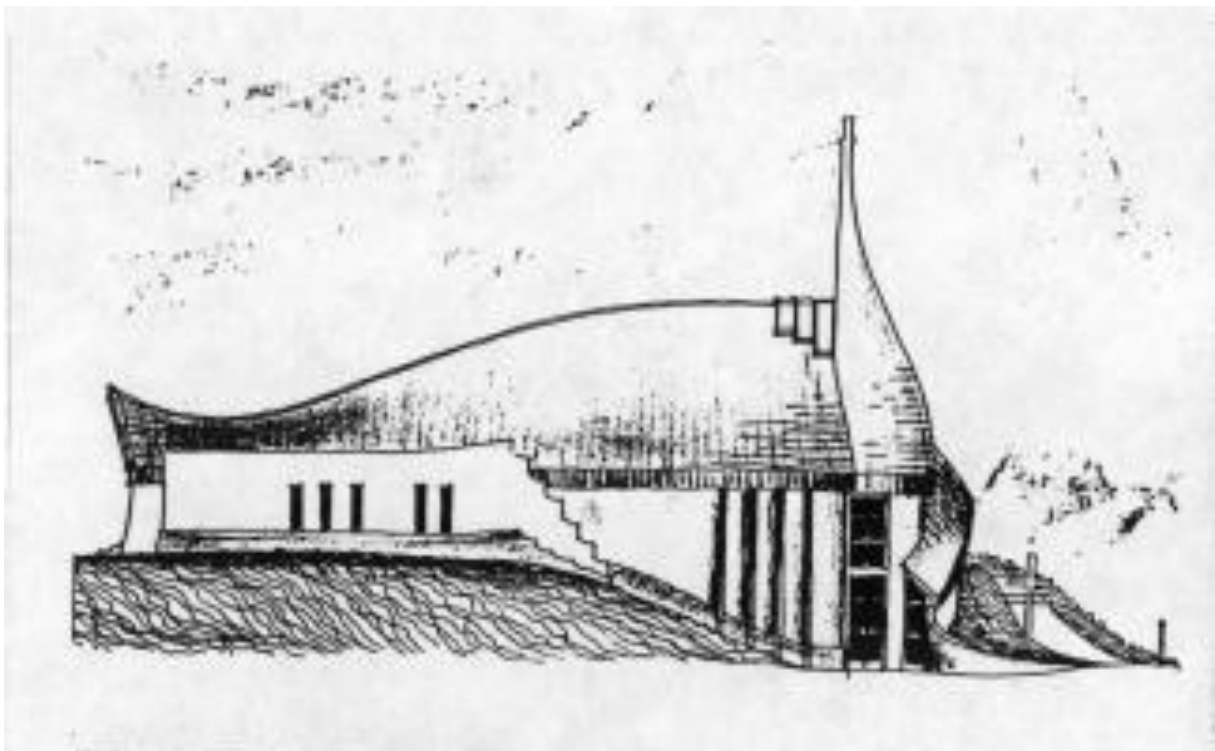

A te házad és királyságod örökre megmarad

– Már Dávid király idejében megjelenik az ígéret és megkezdődik a várakozás. Az ószövetségi részeket olvasva elfog a vágyakozás arra az érzésre, amit megéltem barátokkal – közösségben való zsolozsmázás, vagy kicsiny gyermekeimmel kialakított esti imaliturgia alatt. Nagyon régen volt részem ilyen „flow” élményben. A gyerekek felnőttek, én öregszem, kérgesedek, rövidülnek az imáim, elmarad belőle a rajongó vágyakozás, hála. Mekkora csodára van szükségem, hogy együtt tudjak örvendve imádkozni Zakariással? Minden Advent megadja erre a lehetőséget! Minden nap csoda. Az, hogy felébredek, az, hogy beszélek, hangot tudok adni, hogy együtt tudom mondani Zakariással; „Áldott az Úr!” Örvendjek a nap minden apró csodájának úgy, hogy legyen bennem megbánás bűneimért, de elhiggyem azt is, hogy Isten mindent megbocsájto szeretettel vesz körül, s mind az Úr előtt járó János, mind az Úr Jézus Krisztus világban való megjelenése üdvösségemet szolgálja. A várakozás napjai ezt kell, hogy erősítsék bennem. „Engedj, s ami a te szívedben van, vidd véghez, mert az Úr veled van.” (2Sám)

Kis Imre, Tokaj

AZON AZ ÉJSZAKÁN

*Kérdés szállt a véres föld felett
Az embert mentő Isten kérdezett
Egy tiszta lélek azt mondta: igen
És testté lőn az Örök Végtelen*

*A betlehemi csendes éjszakán
Barlang istálló korhadt jászolán
A földre szállt és fellobban a Fény
Egy csöppnyi gyermek két szelíd szemén*

*Úgy látták a bölcses pásztorok
Hogy védtelen és kiszolgáltatott
Aki nézte, nem sejtette ő:
Előtte a teremtő Erő*

*A sötétség nem más mint hiány
És úr lesz a Fény minden éjszakán
Megölhetik Koponyák Hegyén
Él s erősebb harmadnap a Fény*

*Ők csak nézték a két kis szemet
Mely némán is hívott, kérdezett:
"Harcok, gondok, küszködések éjén
Ott, legbelül emberszíved mélyén,*

*Hol a jóság csirái még élnek
Akad-e zug Isten Gyermekének?"
Adj egy zugot, csak egy tiszta pontot
Hallgass arra, mit belülről mondok*

*S veled viszek minden gondot, terhet
S országomnak megőrzöm a lelked
Világomnál meglátod az embert
Aki testvér, aki gondoddal terhelt*

*Szeretettel két karod kitárod
S átöleljük együtt a Világot."
Ők csak álltak, néztek, egyre néztek
Körülöttük szállt az angyal-ének
S míg szakadoztak évezredes fátylak
Az Isten üzent békét a világnak.*

GYOMBOLAI MÁRTON